

1. Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do pełnej transpozycji dyrektywy Rady 1999/38/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. zmieniającej po raz drugi dyrektywę 90/394/EWG w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy i rozszerzającej ją o mutageny, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
2. Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 1 grudnia 2005 r.

w sprawach połączonych C-394/04 i C-395/04 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias) Diagnostiko & Therapeftiko Kentro Athinon-Ygeia AE przeciwko Ypourgos Oikonomikon (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. b) — Zwolnienia — Działalność ściśle związana z opieką szpitalną i medyczną — Świadczenie usług telefonicznych i wynajmowanie telewizorów osobom hospitalizowanym — Dostarczanie łóżek i posiłków towarzyszącym im osobom)

(2006/C 36/28)

(Język postępowania: grecki)

W sprawach połączonych C- 394/04 i C-395/04, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja), postanowieniami z dnia 16 czerwca 2004 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 17 września 2004 r., w postępowaniach: Diagnostiko & Therapeftiko Kentro Athinon-Ygeia AE przeciwko Ypourgos Oikonomikon, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhms i A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 1 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Świadczenie przez podmioty określone w art. 13 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku

od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, usług telefonicznych i wynajmowanie telewizorów osobom hospitalizowanym, jak również dostarczanie przez te same podmioty łóżek i posiłków towarzyszącym im osobom, co do zasady nie stanowi działalności ściśle związanej z opieką szpitalną i medyczną w rozumieniu tego przepisu. Inaczej może być tylko wówczas, gdy usługi te są konieczne do osiągnięcia celów terapeutycznych, którym służy opieka szpitalna oraz medyczna, i nie są przewidziane głównie do tego, by zapewniać świadczącemu je podmiotowi dodatkowe dochody poprzez realizację transakcji dokonywanych w bezpośredniej konkurencji z transakcjami dokonywanymi przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność gospodarczą, które podlegają podatkowi VAT.

- 2) Do sądu krajowego należy, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności faktycznych zawiśłych przed nim sporów i, w razie potrzeby, treści zaleceń medycznych wydanych zainteresowanym pacjentom, ustalenie, czy świadczone usługi spełniają te przesłanki.

(¹) Dz.U. C 273 z 06.11.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 8 grudnia 2005 r.

w sprawie C- 445/04 Possehl Erzkontor GmbH przeciwko Hauptzollamt Duisburg (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Podpozycja 2519 90 10 — Magnezja topiona wytwarzana przez topienie w elektrycznym piecu łukowym magnezytu poddawanemu uprzednio kalcynowaniu — Magnezja topiona)

(2006/C 36/29)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 445/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) postanowieniem z dnia 13 października 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 października 2004 r., w postępowaniu: Possehl Erzkontor GmbH przeciwko Hauptzollamt Duisburg, Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, pełniący obowiązki prezesa czwartej izby, M. Ilešič (sprawozdawca) i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 8 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: